

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Mirum per eleemosynam sanati Comitis miraculum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Tob. 4. 9.

S. Chrysoft.
hom. 37. ad
pop.

Chrysoft.

Luc. 8. 43.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

M. 1. 1. 1.

pascere iubetur. Et Tobias ad filium suum ait: *Quo modo potueris, ita esto misericors: si multum tibi fuerit, abundanter tribue.* D. Chrysoftomus ait: *Non dare, sed cum copia dare, eleemosyna est;* additq; ideò eos, qui dicunt: *Miserere mei DEVS, secundum magnam misericordiam tuam,* debere etiã misereri pauperum, secundum magnam eleemosynam suam. Quantum pecuniarum effunditur sæpe in medicos? quantum in pharmacopolas & medicinas? & misera illa mulier, qua in medicos erogauerat omnem substantiam suam, nec ab ullo potuit curari, ideò coacta est aliud remedium quærere. Nonnè rectè quæsiuit apud CHRISTVM? Quærite & vos, diuites, apud CHRISVVM, cui datur, quidquid pauperi datur. At quando pauperi datur tantum, quantum in medicos expenditur & medicinas? piaculum putaretur, si quis suaderet, tantumdem in egenos opulento ægrotò, quantum in medicos esse exponendum. Nimirum plus spei ponitur in arte medici, quàm in opere virtuteq; CHRISTI; & multis chariores sunt opes, quàm bona valetudo; hinc malunt diuites ægrotare, quàm aliquid de opibus perdere causã sanitatis. Qui efficaci exemplo instruendi sunt, quid eleemosyna cum ieiunio possit, quod à fidei eius temporis Scriptore, atque inde à Baronio Anno 959. his verbis narratur.

X.

Baron. Tom.
10. An. 959.
n. 3.

Per hoc tempus Arnulphus Marchio Flandria dominabatur, vir valde opulentus quouis genere diuitiarum, vti hodieq; clares in ditiore eius sobole. Is morbo grauissimo vexatus, nullam ex tantis opibus ei potuit adhibere curationem: rectè enim quadrabat versus ille:

Eger diues habet nummos, se non habet ipsum.

perpetuis enim cruciamentis conficiebat eum calculus, morbus intolerabilis, vrina meatus obstruens. Multi quidem ad eum aduolabant: medici, suam peritiam egregiè jactantes, ut scilicet à pecunioso homine nummos, & lautas epulas emungerent. Aiebant illi incisione opus esse, & sine ea nullam posse ei fieri medicinam: sed Princeps veritus, ne dum remedia vite capiat, vitam prorsus amittat, non patitur se vlla ratione incidi. Porrò medici ei animum addere volentes, illo inspectante, octodecim eodem morbo affectos inciderunt, eosq; omnes, dempto vno, qui mortuus est, breui curarunt. Sed ille vnus è vita ablatu facile confirmatus

firmavit Comitis animum, ne se pateretur incidi. Tandem DEO illi suam gratiam aspirante ad se reuersus, spem, quam inconsultè in hominum arte posuerat, in eo collocat, qui omnia curat solo sermone. Hausto enim bono odore fama B. Gerardi, praesertim ex illuminatione caca mulieris: submisit admodum, per celerem nuntium, eum rogat, ut ad ipsum venire minimè grauetur. Venit ille, & Princeps honorificè occurrit venienti, eumq;, ut par erat, officiosissimè excipit: indicat cum lacrimis morbi acerbis: orat ut pro ipso DEVM omnipotentem deprecetur. At vir DEI, crede mihi, inquit, mi frater, non ego tanta mihi virtutis ac meriti conscius sum, ut tu quidquam huiusmodi à me homine vilissimo debeas exspectare; perfectorum istud est, eorum maxime, qui iam corpore exuti Domino semper assistunt. Ego verò quisnam sum, ut à me homine vilissimo rem tam difficilem exigas? Si vis, perfectam Domino committe medelam. At Comes è diuerso: Sentio, inquit, mi pater, quid velis: occasionem quaris ne id mihi prestes beneficij. Sed, quaeso te, praepotentis DEI benignitate fretus, ne mihi differas afferre remedium, quod ego certissimè mihi in tanta doloris acerbitate per tuas preces affuturum, polliceor. Noli, obsecro, inhumanum te mihi exhibere, sed miserere mei hominis moribundi, ut tui quoque Deus misereatur. Ut misericordes, ita exorabiles sunt Sancti. Itaque, Beatus vir sic respondit lacrymanti: Ne videaris frustra à me petisse remedium, indicabo tibi, quod facias: Iacta semper in Dominum cogitatum tuum, & quia multis auctus es diuitijs, aliquid ex eis erogato in pauperes, & poteris abolere enormitatem scelerum tuorum: propter peccata enim huiusmodi mala interdum accidunt. Ubi verò hac ratione, tibi Christum propitium reddideris, etiam optatam licebit recuperare salutem. Ad hac Comes: Gratissimum est, inquit, quod hortaris, serue DEI, modò possim Christi experiri clementiam. Ecce, instar Zachaei illius euangelici, dimidium bonorum meorum do pauperibus, si tamen sopiri queat morbus grauissimus me miserè depaescens. Deinde praecipit domesticis suis, ut fideliter sancti viri consilium exequantur. Facile enim merces iactantur, alioqui cum vita delerendæ, si naufragium instat. Porro autem indicit ei vir DEI, triduanum ieiunium, ipse pariter cum eo ieiunans, ut ea victus parsimonia purificati, immò spiritali refectioe recreati digni ad percipienda Christi mysteria ambo accederent. Eo ieiunio religiosè, ut res exi-

446 Cap. XL. Vigesima prima morb. caus. varia opera pietatis.
 gebat, expleto sanctorumq; suffragijs lachrymosè imploratis, vir DEI
 diuinis accingitur armis, Missamq; suo more lachrymabundus celebrat.
 Cumq; iam sacramentum sumpsisset Eucharistiam, & Marchioni quoq; in-
 hianter exspectanti eam impertisset, confestim reddendi loci appetitu
 Marchio corripitur. Itaque secedens, cum vrina, nullo negotio, calcu-
 lum eicit, & pristinae sanitati mirabiliter restitutum se gratulatur.
 Qua illius animum tum exultatio obtinuerit, quas DEI laudes omnes
 illi fauentes deprompserint, quanta erga virum DEI extiterit venera-
 tio, nemo nisi fallor requirit, cum nulla id possit à nobis ratione expli-
 cari. Subdit author de eiusdem S. Gerardi contemptu diuitia-
 rum, cum ab offerente Arnulpho ingentem pecuniam thesaurum
 accipere noluit. Suscepit verò laborem, nempe oblatam curam
 monasteriorum totius Flandriae, quae reuiuiscere fecit monasti-
 ca disciplina. Ipse verò Comes curatus corpore, & anima pari-
 ter conualuit, pristinae vitae renuntians, ne quid deterius illi con-
 tingeret. Quid enim iuuat, corpus sanari, animo aegrotante?
 Morbum radicitus curat, qui causam morbi tollit. Quid au-
 tem causam morbi tolleret, optimè sciuit S. Gerardus, qui Mar-
 chioni sanguinem misit, dum per eleemosynas pecuniam mi-
 nuit. Siquidem *Ignem ardentem exstinguit aqua, & eleemosyna re-*
sistit peccatis. Plus dicit Seruator: *Date eleemosynam, & ecce om-*
nia munda sunt vobis. Mirissimum mirum est, tam multos esse,
 quibus cum anima iam in labijs exitum expectat, tamen non in-
 cidit, pecuniam & opes suas alioqui deserendas, si non pro corpo-
 ris, saltem pro animae salute in pauperes, aliosque pios usus esse
 collocandas. Malunt scilicet eam incertis, & fortasse etiam in-
 gratis haeredibus relinquere, quam in commodum suum conuer-
 tere. Usque adeò homines letho & Lethaeis aquis, immò flam-
 mis vicini, suimet obliuiscuntur.

Eccli. 3. 13.

Luc. 11. 43.

XI.

S Augustin:
 lib. 22. de ci-
 uit. cap. 8.

Idem lib. de
 cura pro
 mortuis ge-
 renda. cap. 12.
 & 13.

5. Docet D. Augustinus, sanitatis, & omnis generis mira-
 cula vniuersim, fieri etiam per Sacramenta CHRISTI. Et quidem,
 vt à Baptismo incipiamus, scribit idem S. Pater, & prolixè dispu-
 tat, de quodam Curma, Municipij Tulliensis, quod Hipponi pro-
 ximum est, qui, cum aegrotaret, ablaris sensibus, penè mortuus jacuit
 aliquot diebus. Is multa mira vidit: Deinde ut à me baptizaretur,
 ait S. Augustinus, admonitus, iam factum esse, respondit. Cui rursus
 ille: